בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ג** ב**מנחם אב**, תשס"ב (**22** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **י"ג ב<u>מנחם אב</u>**, הוא היום השני ל**וויכוח המפורסם בין הרמב"ן לבין המומר**, פאבלו כריסטיאני, בברצלונה שבספרד בשנת 5023 (1263). כאחד מגדולי הפוסקים והפרשנים במאה ה13, נחשב הרמב"ן הסמכות ההלכתית הגדולה בדורו ואחד הבולטים בדורות הבאים. העימות התקיים בנוכחות המלך וראשי הכנסייה. הרמב"ן, שקיבל מהמלך חופש מלא להציג את טיעוניו, הפליא להגן על האמיתות היהודית, והצליח לשכנע את הנוכחים בחוסר הבנתם של הנוצרים במקורות חז"ל. בעקבות הצטיינותו בוויכוח, הענוק לו לרמב"ן המלך פרס כספי נאה, 300 דינרי זהב.
אך זה לא הציל את הרמב"ן מזעם הכנסייה.
הנזירים הדומיניקנים, שיזמו את הוויכוח והובסו בו, תבעו את הרמב"ן לדין על השמצת הנצרות, והאפיפיור דרש להענישו. 4 שנים לאחר מכן, בשנת 1267, נמלט הרמב"ן מספרד ועלה לארץ-ישראל. לאחר שלא הצליח במאמציו לחדש את הקהילה היהודית בירושלים (שסבלה קשות ממלחמות הצלבנים באותה תקופה), התיישב הרמב"ן בעכו, בה היתה קהילה מגובשת, שהונהגה בידי רבנים וחכמים, רובם מעליית 300 הרבנים מצרפת ומאנגליה בתחילת המאה.
בשנים המועטות שזכה להיות בארץ (הוא נפטר ב1270), הרמב"ן השלים את פירושו לספרי התנ"ך, הכולל היבטים פילוסופיים, דברי אגדה ומחשבות מיסטיות. [ואלה תולדות...2000]

~~~

<u>"הסנהדרין של נפוליאון"</u> ["דברי ימי עם עולם" - המשך]

...כשם שהכהנים הקאתוליים מכירים את נישואי-התערובת לנישואים בלי ברכה מצדם, וכי יהודי שנשא נוצריה "לא יחדל מהיות יהודי בעיני בני-עמו. בתשובותיה לשאלות מהסוג השני – על-דבר חיבור הפאטריוטיות האזרחית עם הרגש הלאומי – עברה רוח העבדות של האסיפה כל גבול וחוק. תחת אשר היה לה להעיד על אפשרותו של חיבור זה, הרחיקה ללכת בתשובותיה עד לכפירה באחדותם הלאומית של היהודים. אל הכלל "שהיהודים חושבים את הצרפתים לאחים להם", הוסיפו פירוש כזה: "אין היהודים מהווים בחינת אומה בימינו אלה, אחרי אשר זכו להיות לאחד מחלקי האומה הגדולה (צרפת), והם רואים בזה פדות נפשם מבחינה מדינית." {ההמשך, בע"ה, יבוא..}

==========

<u>בעקבות הדברים של אתמול, התגובה הבאה:</u>

=באשר ל "כוס אליהו הנביא" בליל הסדר: אצלנו בקרב העדה הקוצ'ינית (מדינה בדרומה של תת היבשת הודו) גם שמים כוס יין בליל הסדר ומקדישים אותו לאליהו הנביא... ציינת שאליהו היה אחד מעשרה שלא נפטרו. אני יודע גם על משה רבינו ע"ה. אנא באם תוכל להשכילני בשאר אודה לך מאוד.=

<u>התשובה</u>, שלא היתה רשומה במקור שממנו ליקטתי את הדברים על אליהו הנביא, מופיעה ב"**אוצר מדרשים**"; יש גרסאות שונות, אבל יש הסכמה באשר רוב השמות. המקורות אינם מתייחסים לאי-פטירה אלא שהיו "עשרה בני אדם שנכנסו בחייהם לגן עדן". בהקשר זה, ה- רד"ק מציין שגם **אדם הראשון** נמצא ב"נבחרת" זו, כי נכנס לגן עדן לפני שחטא. עם זאת, המדרש הנ"ל מתכוון, למיטב הבנתי, לאלה שנכנסו חי לגן עדן <u>במקום</u> למות.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל
~~~

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ב'**, **י"ג** ב**מנחם אב**, תשס"ב (**22** ב**יולי**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וכן כתוב: [**אוצר המדרשים (אייזנשטיין) עמוד תלג ד"ה פרשה ב'**]: עשרה צדיקים נכנסו בחייהם לגן עדן ואלו הן: חנוך בן ירד, אליעזר עבד אברהם, בתיה בת פרעה, סרח בת אשר, אליהו הנביא, משיח בן דוד, חירם מלך צור, עבד מלך הכושי, יעבץ בן רבי, ויהושע בן לוי.

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל